

opusdei.org

Arkandeli: Mihael, Gabriel i Rafael

Slavimo svetkovinu trojice Arkandela koji se imenom spominju u Pismu: Mihael, Gabriel i Rafael. Ali što je to Anđeo? Sveto Pismo i Crkvena tradicija omogućuju nam razlikovati dva aspekta. Benedikt XVI objašnjava nam ove likove.

27.09.2023.

Slavimo svetkovinu trojice Arkandela koji se imenom spominju u Pismu: Mihael, Gabriel i Rafael. Ali što je to

Anđeo? Sveto Pismo i Crkvena tradicija omogućuju nam razlikovati dva aspekta.

S jedne je strane Anđeo stvorenje što stoji pred Bogom, cijelim svojim bićem usmjereno prema Bogu. Sva tri imena Arkandjela završavaju riječju „El“ što znači „Bog“. Bog je upisan u njihovim imenima, u njihovu prirodu.

Njihova je priroda to da postoje u njegovom pogledu i za njega. Upravo se baš na ovaj način i objašnjava drugi aspekt koji karakterizira Anđele: oni su Božji glasnici. Donose Boga ljudima, otvaraju nebo i otvaraju zemlju. Baš zato što su tako blizu Bogu mogu biti također i vrlo blizu čovjeku.

Poput anđela za druge

Zaista, Bog nam je bliže nego što smo mi sami sebi blizu. Anđeli ljudima govore ono što se tiče njihovog

istinskog postojanja, ono što je tako često u životima zaključano i pokopano. Oni vraćaju čovjeka natrag k sebi, u ime ga Božje dotiču. U ovom smislu i mi ljudi također trebamo biti anđeli jedni prema drugima – anđeli koji ljude odvrćaju od pogrešnih puteva i uvijek ih iznova usmjeravaju prema Bogu.

Ako antička Crkva biskupe naziva „Anđelima“ svoje Crkve, misli upravo ovo: biskupi moraju biti Božji ljudi, moraju živjeti orijentirani prema Bogu. "Multum orat pro populo" – „Neka izgovore mnoge molitve za ljude“, kaže o svetim biskupima crkveni brevijar. Biskup mora biti čovjek molitve, onaj koji za ljude posreduje kod Boga. Što više on to čini, to više razumije ljude koji su mu povjereni i može im postati anđeo – Božji glasnik koji im pomaže da sami pronađu svoju istinsku prirodu i da žive onako kako to Bog za njih želi.

Sveti Mihael: u svijetu pravi mjesta za Boga

Sve ovo postaje još jasnije ako pogledamo na slike trojice Arkandela čiju svetkovinu Crkva danas slavi. Prvi od njih je Mihael. Prije svega njega u Svetom Pismu pronalazimo u knjizi Danijelovoj, u poslanici svetog apostola Jude Tadeja i u Knjizi Otkrivenja.

Dvije uloge ovog Arkandela postaju očite u ovim tekstovima. On brani Božju isključivost pred drskosti zmaja, „stare zmije“, kako ga Ivan naziva. Neprestani trud ove zmije jest da ljudi povjeruju kako Bog treba nestati kako bi oni sami postali važni; kako Bog ometa našu slobodu i zbog toga ga se moramo riješiti.

Međutim, zmaj ne optužuje samo Boga. Knjiga Otkrivenja također ga naziva „tužitelj braće naše koji ih je dan i noć optuživao pred Bogom našim“ (12: 10). Oni koji Boga guraju

u stranu, ne čine čovjeka velikim, već mu skidaju njegovo dostojanstvo. Čovjek tada postaje pogrešni proizvod evolucije. Oni koji optužuju Boga također optužuju i čovjeka. Vjera u Boga brani čovjeka u svim njegovim krhkostima i nedostacima: Božja svjetlost osvjetljava svakoga. Dužnost je biskupa i svakog kršćanina, kao Božjih ljudi, da u svijetu naprave mjesta za Boga, da se suoče s poricanjem Boga te da brane čovjekovu veličinu. I što više možemo reći i misliti o čovjeku od činjenice da je sam Bog postao čovjek? Druga Mihaelova uloga, prema Pismu, jest ta da brani Božji narod (usp. Dn 10: 21; 12: 1).

Dragi prijatelji, budite istinski „anđeli čuvari“ Crkve koja će vam biti povjerena! Pomozite Božjem narodu kojeg trebate voditi na njegovom hodočašću za pronalaskom radosti vjere i razlikovanju duhova: da prihvate dobro i odbace zlo, da

ostanu i da sve više postaju, po kreposti nade i vjere, ljudi koji vole u zajednici s Bogom-Ljubavi.

Sveti Gabriel: Bog koji zove

Arkandela Gabriela susrećemo osobito u predragoj prilici navještenja Mariji o Utjelovljenju Boga, kako nam to govori Luka (1: 26-38). Gabriel je glasnik Božjeg utjelovljenja. On kuca na Marijina vrata, preko njega sam Bog pita Mariju za njezin pristanak da postane Majka Otkupitelja: da svoje ljudsko tijelo preda vječnoj Božjoj Riječi, Sinu Božjemu. Gospodin neprestano kuca na vrata ljudskog srca. U Knjizi Otkrivenja govori „anđelu“ Crkve u Laodiceji i, kroz njega, ljudima svih vremena: „Evo, na vratima stojim i kucam; poslušaj li tko glas moj i otvori mi vrata, unići ću k njemu i večerati s njim i on sa mnom“ (3: 20). Gospodin je na vratima – na vratima svijeta i na

vratima svakog pojedinog srca. Kuca da mu otvorimo: Božje utjelovljenje, njegovo uzimanje našega tijela, treba se nastaviti do kraja vremena. Svi se trebamo ponovo ujediniti u Kristu u jedno tijelo: to nam govori velika himna o Kristu u poslanicama Efežanima i Kološanima. Krist kuca. I danas su mu potrebni ljudi koji mu, tako reći, daju na raspolaganje svoje tijelo, daju mu svoj svijet i svoje živote te tako služe stvaranju jedinstva između Boga i svijeta, sve do pomirbe cijelog svemira. Dragi prijatelji, vaš je zadatak da kucate na vrata ljudskih srca u Kristovo ime. Dok sami ulazite u jedinstvo s Kristom, također postajete sposobni preuzeti Gabrielovu ulogu: donijeti Božji poziv svim ljudima.

Sveti Rafael: oporavak pogleda

Sveti nam je Rafael prije svega predstavljen u knjizi o Tobiji, i to kao Anđeo kojem je povjerena zadaća

liječenja. Kada Isus šalje svoje učenike i daje im zadatke, zadaća širenja Evandjelja uvijek je usko vezana za zadaću liječenja. Dobar Samaritanac, svojim prihvaćanjem i liječenjem ranjenika što je ležao uz cestu, bez riječi postaje svjedokom Božje ljubavi. Svi smo mi taj ranjeni čovjek, imamo potrebu za ozdravljenjem. Samo širenje Evandjelja već znači ozdraviti u sebi, jer čovjek iznad svega ima potrebu pronaći istinu i ljubav.

Knjiga o Tobiji govori o dvije simbolične zadaće liječenja Arkandela Rafaela. On ozdravljuje narušenu zajednicu između muškarca i žene. Liječi njihovu ljubav. Izgoni demone koji neprestano naprežu i razrušavaju njihovu ljubav. Pročišćava atmosferu između njih dvoje i daje im sposobnost da se međusobno zauvijek prihvate. Što se tiče Tobije,

ovo je ozdravljenje opisano legendarnim slikama.

U Novom Zavjetu, red u braku uspostavljenom među stvorenjima, braku kojem na brojne načine prijeti grijeh, liječi Kristov pristanak na njegovu otkupiteljsku ljubav. On čini brak sakramentom: njegova je ljubav, za nas pribijena na križ, moć koja liječi i koja u svim oblicima kaosa nudi mogućnost obnove, pročišćava atmosferu i liječi rane. Svećeniku je povjerena zadaća uvijek nanovog vođenja muškaraca i žena prema obnavljajućoj moći Kristove ljubavi. On treba biti „anđeo“ koji liječi, koji im pomaže učvrstiti njihovu ljubav sakramentom te da na temeljima tog sakramenta žive i neprestano oživljuju ovo predanje.

Drugo, knjiga o Tobiji govori o izlječenju slijepih očiju. Svi znamo koliko nam danas prijeti sljepoća spram Boga. Kako je velika opasnost

da pored svega što znamo i možemo učiniti s materijalnim stvarima, postanemo slijepi za Božje svjetlo. Liječiti sljepoću porukom vjere i svjedočenjem ljubavi Rafaelova je zadaća koja se svakoga dana povjerava svećenicima te na poseban način biskupima. Također smo spontano potaknuti razmišljati o Sakramentu Ispovijedi, Sakramentu Pokore koji je u najdubljem smislu riječi sakrament izlječenja. Prava rana duše, zapravo, ishodište svih drugih ozljeda, je grijeh. Te samo ako prostoji oprostjenje, po Božjoj moći, po Kristovoj ljubavi, možemo biti izliječeni, možemo biti otkupljeni.

„Ostanite u mojoj ljubavi“, govori nam Gospodin danas u Evanđelju (Iv 15:9). U ovom trenutku vašeg zaređenja govori to osobito vama, dragi prijatelji. Ostanite u njegovoj ljubavi! Ostanite u tom prijateljstvu s njim, punim ljubavi, koju vam ponovo daje u ovom trenutku! Tada

ćete donijeti plod, plod koji ostaje (usp. Iv 15:16). Svi se pomolimo za vas sada, draga braćo, kako bi vam se sve ovo dalo. Amen.

Benedikt XVI, dijelovi propovijedi dane 29.rujna 2007.

.....

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/hr-hr/article/arkandeli-mihael-gabriel-i-rafael/> (30.03.2025.)